

L'avortament és una desgràcia

Dc, 18/11/2009 per Jesús Renau

[Visió positiva](#)

Més enllà de conviccions i dubtes la major part de la gent pensa que el nombre d'avortaments que avui es donen al nostre país és una desgràcia. Una desgràcia social, una desgràcia pels pares biològics, una desgràcia per molts sanitaris com a professionals de la salut, una desgràcia sobre tot pels que en diem "nasciturus", es a dir un ésser humà, una meravella de la natura en camí de plenitud.

Possiblement amb aquest plantejament, que el nombre creixent d'avortaments és una desgràcia, hi estarien d'acord les majories. Caldria partir del fet lamentable de tants milers d'avortaments a l'any.

Per què aquestes xifres? Quina cultura s'amaga sobre aquest dolor tan intens? Quina societat i quins valors? No podríem entre tots plantejar una política que frenés aquesta allau imparable d'avortaments provocats?

És relativament fàcil fer una llei, muntar una manifestació, escriure articles a favor o en contra, desqualificar, trivialitzar....En canvi un gran acord contra la desgràcia, recolzat per les majories socials, finançat amb diners públics, amb col·laboració de la societat civil... representaria una projecte noble a favor de tothom.

Segur que hi ha qui pensa que això és impossible, que és una utopia irreal; s'ha arribat massa lluny, diuen, per dialogar sobre un pla de viabilitat per anar eliminant tanta desgràcia. En molts ambients domina un judici sobre el fanatisme dels contraris que en res ajuda a cercar camins d'entesa. A on anem amb aquesta mentalitat?

Què, doncs, hem d'anar essent espectadors freds en front de tant dolor, en gran part amagat?

Si dintre de pocs anys el nombre d'avortaments hagués minvat, i any a any les xifres anessin cap avall.... que potser no fora un èxit de tots plegats?

Analitzem les causes, reflexionem sobre l'educació sexual, la irresponsabilitat paternal, el desgast psíquic, els nivells de frustració, les causes socials, la pèrdua constant de vides, el descens moral,elaborem uns plans concrets, uns finançaments generosos... mostrem que som capaços de lluitar contra la desgràcia, impliquem-nos ...etc. i serà la millor aportació a favor de la vida.

Sens dubte és més fàcil fer declaracions a favor o en contra. En canvi posar-se a treballar, a dialogar sobre mitjans concrets, invertir, informar, crear projectes.... per evitar tants avortaments és el camí realista fer frenar i anar suprimint una desgràcia que directament o indirecta afecta a tantíssima gent. Ja ho diu la dita castellana "obras son amores que no buenas razones".